

Երևան, 19 Յուլիս, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՔՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒՆԻՑ ԽՈՍՔԸ ԿԵԱՆՔԻ ԼՈՅՆ

Խօսքդ ճրագ է քայլերուս,
լուսաւորող՝ ճամբաներուս:
Երդում ըրի եւ խոսփացայ՝
արդար վճիռներդ գործադրել:
Տառապանքս շափ ծանր է, Տէր,
կեանք փուր ինծի, քու խոսփումիդ համաձայն:
Աղօթքներս կամաւոր ընծայի փեղ ընդունէ, Տէր,
եւ օրէնքներդ սորվեցուր ինծի:
Թէպէս կեանքս յարափեւ վփանգի մէջ է,
սակայն Օրէնքդ բնաւ չեմ մոռնար:
Ամբարիշփները ինծի համար թակարդ լարեցին,
սակայն ես չշեղեցայ հրահանգներէդ:
Ինծի յաւիփենական ժառանգութիւն դարձուցի պափուիրաններդ,
որովհետեւ սրբիս ուրախութիւն են անոնք:
Որոշած եմ կանոններդ կափարել,
այդ է յաւիփենական վարձափրութիւնս:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենաստուգիր Երրորդութիւնս, տուր աշխարհիս խաղաղութիւնս:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնս, ննջեցելոց արքայութիւնս:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի փուէ եւ ի զիշերի,
ի նսպիլ ի գան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՃՎ
ԱՌԱՋԱՅԻ 13 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 13:1-11

Իրապէս եթէ երբեք այդ իմաստով կարդանք ու փորձենք հասկնալ, ապա Աստուծոյ Խօսքը լոյս է եւ ճրագ մեր ամբողջ կեանքի գրետողութեան ընթացքին: Սիրելիներ, պէտք է որ կարիքը զգանք, որպէսզի նաև արժեքը իմանանք ըստուած խօսքին: Եթէ երբեք ես լոյսին կարիքը չեմ զգար, ապա լոյսին մասին խօսիլը անիմասպ կը դառնայ, յաճախ ձանձրացուցիչ: Բայց երբ է որ լոյսին կարիքը կը զգամ երբ զգամ որ մութի մէջ եմ: Երբ ընդունիմ որ առանց լոյսին չտնիմ կարողութիւնը փեսնելու: Նոյնպէս ալ Աստուծոյ խօսքին պարագային: Ահա այս հասկացողութեամբ է որ պէտք է կարդանք Աստուծաշունչ Մաքեանը: Երկրորդ, հեփաքրքրական է, որ եկեղեցւոյ հայրերը փորձած են փեսնել Առակաց, Ժողովողի եւ Երգ Երգոց գիրքերուն մէջ հեփեւեալ համենապականը՝ հաւաքքի, յոյսի եւ սիրոյ: Այլ խօսքով՝ Առակաց գիրքը որպէս հաւաքք ջամբող, փոխանցող, Ժողովողի գիրքը որպէս յոյս ներշնչող, իսկ Երգոց գիրքը որպէս սիրոյ արքայայդութիւն Աստուծոյ եւ մարդուն, Քրիստոսի եւ Եկեղեցին միջեւ: Ահա այս իսկ իմաստով, երբ Առակաց գիրքը կը կարդանք, եւ առակներու ճամբով իմաստուն խօսքեր կը փոխանցուին մեզի, առնենք այնպէս մը, ինչպէս պիտի ըստք Պողոս Առաքեալ. «Հաւաքքը կու զայ լսելէն, լսելը Աստուծոյ Խօսքի քարոզութենէն», որ կը նշանակէ, լայն բանանք մեր ականջները, խոնարհութեամբ պարբասփենք մեր սրբերը, որպէսզի երբ լսենք իմաստուն խօսքերը չարհամարհենք, թէկուզ եթէ երբեք յանդիմանական ըլլան, որովհետեւ դարձեալ Պողոս Առաքեալ պիտի ըստք. «Եթէ Աստուծած ձեզ յանդիմանէ, ուրախացէք, որովհետեւ իբրեւ հայր ուրեմն կը սիրէ ձեզ» Երբ 12:5-8:

Առակաց գիրքը ոչ միայն հաւաքք արդնցնելու, այլ նաև սորվեցնելու թէ ինչպէս ապրիլ այս կեանքը, ու մանաւանդ ինչպէս օգտագործել այն ամէնը որ գրուած է մեզի: Յաճախ, գրակալին ըստելու համար, որ մենք որպէս մարդ արարածները ընդհանրապէս ապրելու եղանակը չենք գիտեր, ընդհանրապէս մեզի գրուածին արժեքը չենք գիտեր մինչեւ որ կորսնցնենք զայն, որ արդէն ուշ կը լլայ: Ահա Առակաց գիրքը այդ պարբականութիւնը յանձն առած կու զայ սորվեցնելու, յիշեցնելու, ուղղութիւն գրալու, լուսաւորելու մեր ընթացքը, որպէսզի ճիշդ ճանապարհով ընթանանք, այլապէս որովհետեւ հեփեւանքները կան, որոնք անխուսափելի են: Անխուսափելիութիւնը ոչ միայն այս Երկրաւոր կեանքի համար, այլ ամենակարեւորը՝ գալիքին, որ նաև ուրիշ բան չէ եթէ ոչ դագրասպանի, հաշուեփուութեան հասկացողութիւնը: Ուսպի, գրեսէք Աստուծոյ ողորմութեան չափը, որ կ'ուզէ մարդ արարածը նախքան այս աշխարհէն մեկնումը պարբասփուի այնպէս մը, հաւաքքով, յոյսով ու մանաւանդ՝ սիրով, որպէսզի երբ հանդիպի իր արարածին կարենայ ժամանգործը դառնալ յափենական կեանքին:

Կրկնութեան գնով, Առակաց գիրքը դարձեալ կը խօսի, կը պապուիր, կը յիշեցնէ իրավու մտիկ ընելու անհրաժեշտութիւնը, բերնին օգբագործման եղանակը, գուսափին եւ անզուսափին վիճակը, ծոյլին եւ աշխագասերին հեփեւանքը: Արդարութիւն գործողին եւ չարութիւն գործողին աւարփը; Ծշմարիփ հարուարին ու ճշմարիփ աղքաքին վիճակը, ինչ որ Քրիստոս Իր ուսուցումներուն մէջ նոյն բացագրութիւնը պիտի փար: Արդարներուն լոյսը եւ ամբարիշպներուն ճրագը:

Այս բոլորը խորքին մէջ կու զան ցոյց գրալու, թէ բոլորովին գրաբեր չափանիշներ են աստուծածին ու մարդկային չափանիշները: Անոր համար ալ Առակաց գիրքը կու զայ ցոյց գրալու այդ բոլորը, որպէսզի մարդ արարածը, որուն կեանքի օրերը համրուած են, ինչպէս պիտի ըստ Սաղմոսերգուն, կարենայ ըստ այնմ պարբասփուիլ, մանաւանդ երբ այս ժամանակաւոր կեանքի աւարփը գողի մը պէս է, որ ոչ զիտէ անոր օրն ու ժամը թէ երբ պիտի զայ: Իսկ թէ հիմա քանի ժամանակը մեր ծեռքն է, պիտի ըստ Պողոս Առաքեալ օգբագործենք:

Հեփեւարար, եկէք այս գիտակցութեամբ ոչ միայն կարդանք Առակաց գիրքը, այլ՝ այս գիտակցութեամբ պարբասփուինք, միշտ մեր մտքին պասպարին վրայ ունենալով Աստուծոյ ողորմութիւնը, սէրը ու մանաւանդ՝ համբերապարութիւնը, բայց նաև չմոռնանք որ կայ այդ բոլորին աւարփը: